

стантскы-ты главатаре; тогава негови-ти завистници го наклеветили на царь Фердинанда че е издадникъ, та го извадилъ отъ главатарство-то. Повече-то отъ войскж-тж ся покорила на Фердинанда, та Валленштейнъ само съ малко войскж отышълъ въ градице-то Егеръ. Нъ тамъ офицери-ти му ся наговорили да го убиятъ. Едни ноцъ офицери-ти влѣзли съ войскж дѣто спалъ Валленштейнъ. Той ся събудилъ и скочилъ отъ постель-тж. Злосторници-ти го кляли, и го нарекли лошъ издадникъ на царя. Валленштейнъ имъ не казалъ нищо; а си вдигналъ ржцѣ-ты нагорѣ камъ небо-то, и тии го убили (1634 год.). Царь Фердинандъ казалъ та направили 3,000 парастаса за Валленштейна войвода, и надарилъ добрѣ убийци-ты.

Свършкъ и сетнины на Войнж-тж. Войводы-ты, които захванжли мѣсто-то на Валленштейна, зели да работять по-здраво, та протестанти-ти не сполучили. Едни отъ протестантскы-ты князове ся отдѣлили отъ съюза, и ся прѣговорили съ царь Фердинанда. Война-та пакъ щяла да ся свърши за-въ ползж на Хабсбургы-ты. Нъ Ришелье не ги оставилъ да ся прочюять. Франция явно зела да помага на германскы-ты протестанты, и пратила свож войскж срѣщо царь Фердинанда, който подкачилъ Тридесять годишнж-тж войнж, и не доживѣлъ да ѣ довърши. Сынъ му *Фердинандъ III* юнашкы продължавалъ войнж-тж. Много-то опълчения, боеве и обстжпы не сполучяли всякога, а опустявали области-ты; па и Шведи-ти слѣдъ Густава Адолфа не были веке като напрѣдъ послушни. Отъ Французы-ты на онова врѣмя ся прочюли двама млады войводы Конде и Тюреннъ. Французи-ти и Шведи-ти не ся били веке за вѣрж, а да расширочять земи-ты си и да ослабять Хабсбургы-ты; а германскы-ти князове ся били повече да станжтъ самовластны.

Обще-то изнѣмощяване отъ трайный бой подканило всички да искать миръ, и токо-речи нѣколко години ся прѣговаряли въ два-та вестфалскы градове, Мюнстеръ и Оснабрюкъ. Най-сетнѣ въ 1648 год. ся сговорили и